५

बार्हस्पत्यो भरद्वाजः।अग्निः। त्रिष्टुप्।

हुवे वेः सूनुं सहसो युवनिमद्रौघवाचं मृतिभिर्यविष्ठम्।

य इन्विति द्रविणानि प्रचेता विश्ववाराणि पुरुवारो अध्नुक्॥ ६.००५.०१

यः। अध्नुक्- अद्रोहः सन्। प्रचेताः- प्रकर्षचेतनः सन्। पुरुवारः- बहुमिर्वरणीयः सन्। विश्ववाराणि- सर्वैर्वरणीयाः। द्रविणानि- सम्पदः। इन्वति- प्रेरयति। तम्। सहसःसृनुम्- शिक्तजम्। युवानम्- मिश्रयितारम्। अद्रोघवाचम्- अद्रोहवचनम्। मितिभिः- स्वमननैः। यिवष्ठम्- अतिशयेनाभिनवम्। वः- भवन्तम्। हुवे- आह्वये॥१॥

त्वे वसूनि पुर्वणीक होतर्द्ोषा वस्तोरेरिरे युज्ञियासः।

क्षामेव विश्वा भुवनानि यस्मिन्सं सौभेगानि दिधरे पविके॥ ६.००५.०२

होतः- देवाह्वातः। पुर्वणीक- प्रभूतज्वालः। विश्वा- सर्वाणि। भुवनानि। क्षामेव- भूम्यामिव। यस्मिन्। पावके- अग्नौ। सौभगानि- सौभाग्यानि। सम्- सम्यक्। दिधरे- धृतवन्तः। तस्मिन्। त्वे- त्विय। वसूनि- हव्यानि। यिज्ञयासः- यजमानाः। दोषा वस्तोः- दिवारात्रम्। आ ईरिरे- प्रेरयन्ति समर्पयन्तीति भावः॥२॥

त्वं विक्षु प्रदिवंः सीद् आसु कत्वा र्थीरभवो वार्याणाम्।

अतं इनोषि विधते चिकित्वो व्यानुषग्जातवेदो वसूनि॥ ६.००५.०३

त्वम् । विश्व- प्रजासु । प्रदिवः- द्योतमानः सन् । आसु- तासु । सीद्- उपविश्व । वार्याणाम्-श्रेष्ठानाम् । क्रत्वा- प्रज्ञया । रथी- नेता । अभवः- बभूविथ । अतः- तस्मात् । विधते- परिचरते । चिकित्वः- बुद्धचन् । आनुषक्- अनुषक्तं यथा भवति तथा। जातवेदः- हे जातविद्य। वसूनि-सम्पदः। वि- विशेषेण। इनोषि- ईशनं करोषि॥३॥

यो नः सर्नुत्यो अभिदासंद्रश्चे यो अन्तरो मित्रमहो वनुष्यात्। तमजरेभिर्वृषेभिस्तव स्वैस्तपा तिपष्ठ तपसा तपस्वान्॥ ६.००५.०४

मित्रमहः- महामित्र । अग्ने । यः । नः- अस्मान् । सनुत्यः- अन्तर्हितः कूटयोधी सन् । अभिदासत्-उपक्षपयित । यः । अन्तरः- अभ्यन्तरवर्ती सन् । वनुष्यात्- हिंस्यात् । तम् । अजरेभिः-जरारिहतैः । वृषभिः- वर्षणैः । तव- ते । स्वैः- आत्मीयबलैः । तपस्वान्- सन्तापकः सन् । तपसा-सन्तापशक्त्या । तिपष्ट- सन्तप्यस्व ॥४ ॥

यस्ते युज्ञेनं सुमिधा य उक्थैरुकेभिः सूनो सहसो ददाशत्।

स मर्त्येष्वमृत प्रचेता राया सुम्नेन श्रवंसा वि भाति॥ ६.००५.०५

सहसः सूनो- शक्तिज। अमृत- हे अमृतस्वरूप। यः। ते- त्वदर्थम्। सिमधा- सिमिद्धेन। यज्ञेन-दानेन पूजया सङ्गितिकरणेन। यः। उक्थैरकेंभिः- मन्त्रैः। ददाशत्- ददाति। सः। मर्त्येषु-मनुष्येषु। प्रचेताः- प्रकर्षचेतनः सन्। द्युम्नेन- दीप्तिमत्या। राया- दानयोग्यसम्पदा। श्रवसा-अतीन्द्रियश्रुत्युपलक्षितदिव्यानुभूत्या। वि भाति- प्रकाशते॥५॥

स तत्कृधीषितस्तूयमम्रे स्पृधौ बाधस्व सहसा सहस्वान्।

यच्छस्यसे द्युभिरक्तो वचौभिस्तज्जुषस्व जिर्तुर्घोषि मन्मे॥ ६.००५.०६

सः- असौ त्वम्। अग्ने। इषितः- प्रेरितः। तूयम्- क्षिप्रम्। तत्। कृधि- कुरु। सहसा-सहनशक्त्या। सहस्वान्- शक्तिमान् सन्। स्पृधः- उपासकस्य स्पर्धाभावनानि शत्रृन् वा। बाधस्व-नाशय। द्युभिः- प्रकाशैः। अक्तः- व्यञ्जितः सन्। वचोभिः- मन्त्रैः। शस्यसे- स्तूयसे। जिरतुः-स्तोतुः। यत्- यो मन्त्रः। सः। घोषि- घोषितव्यः। मन्म- मननीयः। जुषस्व- तं सेवस्व॥६॥ अश्याम् तं कार्ममग्ने तवोती अश्यामं र्यिं रियवः सुवीरम्। अश्याम् वार्जम्भि वाजयन्तोऽश्यामं द्युम्नमंजराजरं ते॥ ६.००५.०७

अग्ने। तव- ते। ऊती- रक्षया। कामम्- इच्छाम्। अश्याम- प्राप्नुयाम। रियवः- सम्पद्धन्। सुवीरम्- शोभनवीर्यसम्पन्नाम्। रियम्- दानयोग्यसम्पदम्। अश्याम- प्राप्नुयाम। वाजयन्तः- बलसाधका वयम्। वाजम्- सद्गितम्। अश्याम। अजर- जरारिहत। ते- तव। अजरम्- जरारिहतम्। सुम्नम्- ज्योतिः। अश्याम॥७॥